

ვარ ასეთი, ვარ ყოველთვის კენტი,
ჩამოეშვა მოგონების ფარდა.
და, ძვირფასო, მე რა მინდა მეტი
ამ სიცოცხლის და ლექსების გარდა.

შუადღეა და მივდივარ ასე,
არ ველოდი მე ამნაირ მოღმას.
მე ლექსები გამაფრენენ ცაზე,
მე ლექსების სიხარული მომკლავს